

LBRIS | We know
SARA CATE

PRIVEȘTE-MĂ

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2024

Prolog

În urmă cu șapte ani

Garrett

— Deci, o țineam de păr cu o mână și amândoi trăiam momentul când m-am uitat direct în ochii ei și i-am zis: „Suge-mi-o ca o fetiță cuminte!” Într-o secundă, și-a luat avânt și m-a lovit cu pumnul chiar în față, spune Emerson, mormăind.

— Oh, rahat! strig eu și mă strâmb.

— La naiba! răspunde Hunter într-un râs.

Biata Maggie se uită la Emerson cu ochi mari și o expresie îngrozită.

— Nu cred că i-a plăcut deloc.

Nu mă pot abține să nu râd când îmi văd cel mai bun prieten crispându-se și lipindu-și sticla de bere de obraz ca să-și calmeze durerea și vânătaia uriașă și mov. Aș fi plătit bani buni să văd scena. Mi-l imaginez în moment, masiv cum este el, crezând că are de-a face cu o femeie docilă, doar ca să-și primească un pumn direct în față.

Păcat că nu s-au putut distra puțin, pentru că nu au știut de la bun început că *nu* erau pe aceeași frecvență în ceea ce privește sexul.

— Adică... Eu credeam că ne înțelegeam de minune, spune el. Părea destul de perversă și cu siguranță dornică, dar probabil m-am înșelat. Aparent, nu-i place să fie deloc umilită în pat.

Da, cunosc sentimentul. Ultima dată când am adus o fată acasă și am încercat orice nu e static nu a decurs bine, ca să nu divulg mai multe. Am încercat să înregistrez partida de sex – nu a fost de acord. Unei alte fete i-am cerut să se masturbeze și să-mi permită să o privesc – un alt nu. Într-un bar, am încercat să penetrez cu degetul o femeie; în public, însă într-un loc unde nimeni nu putea să vadă ce făceam – am fost refuzat.

Asta m-a făcut să mă simt de rahat, ca și când ar fi fost ceva în neregulă cu mine pentru că voiam să încerc lucruri care depășeau „normele”. La fel cum sunt sigur că se simte și Emerson când e vorba de micul fetiș pe care-l are cu umilirea sexuală.

Trăind clipa, câți dintre noi s-au simțit în largul lor suficient încât să ceară ce-și doresc cu adevărat, doar ca să fie refuzați și tratați ca niște ciudați? Deci, da... înțeleg situația.

Probabil este și motivul pentru care a trecut atât de mult timp de când nu m-am mai culcat cu o femeie.

— La naiba, omule! Cuvintele îmi scapă din gură și toți prietenii mei se uită la mine. Ce porcărie că nu există o metodă prin care oamenii să-și găsească pe cineva în funcție de perversitățile pe care vor să le facă în dormitor!

Toți râd. Firește, ei cred că glumesc și presupun că, în majoritatea timpului, asta fac. Însă nu și acum.

— Sunt al naibii de serios, le zic, întrerupându-le râsetele. Cât de mișto ar fi dacă ai putea să te întâlnești cu cineva interesat de aceleași nebunii ca tine? N-ai fi nevoit să te ascunzi sau să te rușinezi de perversiunile care te fac să te umezești.

trântesc pe masă paharul cu bere.

— Nu sunt! Care dintre cei de față nu are idei trăsnite în dormitor, pe care și-a dorit dintotdeauna să le pună în practică, dar se teme prea mult să le ceară? Adică, în mod evident, Emerson nu se teme să-și exprime gândurile.

Ei râd din nou.

— Haideți! Vorbesc serios, spun eu. Pot să glumească oricât vor, dar le-am auzit poveștile obscene. Știu că prietenii mei au niște fetișuri pe care nu le recunosc. Dintre toate porcăriile pe care le-ați făcut, care este singura dorință care ați vrea să vi se îndeplinească? Știți că vă gândiți la ceva anume. Deci, să vă aud!

— Tu primul! răspunde Maggie, cu un zâmbet răutăcios.

— Bine! Mă îndrept de spate și-mi termin berea, lăsând curajul dat de lichid să-mi intre în vene. Îmi place să privesc.

— Ce să privești? întrebă Hunter, cu o expresie sceptică.

Ridic din umeri.

— Presupun că orice.

— Deci, ai prefera să-i privești pe alții făcând sex decât să iei tu parte la act?

Nu m-am gândit niciodată din perspectiva asta, dar da, presupun că are dreptate. Dau aprobator din cap.

— Ești un voaior, adaugă Emerson, iar eu îi arunc o privire.

Nu pare surprins. Niciodată n-am asociat cuvântul cu propria-mi persoană ca să văd cum mă simt, dar nu-mi displace. Are logică și presupun că asta sunt.

— E chiar atât de ciudat? întreb eu. Mă refer la o situație în care toți cei implicați își dau consimțământul, nu să merg de colo-colo și să mă uit pe furiș prin ferestrele oamenilor... Dar dacă aș putea găsi o fată pe care să nu o deranjeze să mă lase să privesc ce-și face singură... sau cu altcineva. Nu știu... Mă excită ideea. De ce ar trebui să-mi fie rușine?

— Nu ar trebui, răspunde Emerson, iar eu nu-mi dau seama dacă mă ia în serios.

De fapt, după expresia lui hotărâtă, știu că mintea-i coace ceva.

Și exact de asta am nevoie.

Ca să fiu sincer, ultimii câțiva ani au fost dificili. Abia mai rezist la firma la care lucrez și, dacă nu ar fi fost prietenii pe care mi i-am făcut, cred că aș fi plecat de luni bune. Munca este istovitoare, îndeplinesc permanent țelurile și visurile altcuiva, doar ca să văd cum evenimentele nu au succes și banii dispar fără să fie reinvestiți în companie.

Îmi place să lucrez în divertisment. Ador petrecerile, și oamenii, și procesul de planificare mă entuziasmează, dar în ultima vreme motivația de a veni la serviciu, ca să nu mai spun cea de a mă da jos din pat, a scăzut. Am nevoie de un motiv pentru care să mă trezesc. Am nevoie de un scop.

Așa că, sper din toată inima ca ideea care prinde viață în spatele ochilor lui Emerson să fie una bună, deoarece am mare nevoie de ea.

.....

În dimineața următoare, sunt încă în pat când sună telefonul. Este Emerson, care îmi dă vestea: compania pentru care lucrăm a intrat în faliment și ultimii patru ani tocmai au fost șterși cu buretele.

— Te-ar interesa să-ți deschizi propria afacere? mă întreabă el, înainte ca viitorul meu să devină sumbru.

— Mhm... Îmi alung somnul frecându-mă la ochi și mă uit la ceas. Este aproape 11.00. Da. Cu siguranță. De ce?

— Dacă ar fi vorba de un serviciu de matrimoniale?

Un serviciu de *matrimoniale*? Mă încrunt cât aștept să dezvolte subiectul.

— Aseară, cu toată discuția despre compatibilitate și fetișuri, mi-ai dat de gândit. Cred că este o idee grozavă!

Cu răsuflarea tăiată, aștept să-mi spună ceva tentant, nu doar să-mi prezinte o idee slăbuță sau o jumătate de plan. Contez pe Emerson să fie hotărât și să-și pună ideea în aplicare pentru că, în caz contrar, nu știu ce urmează să fac. Din fericire, cel mai bun prieten al meu nu face lucrurile de mântuială. Când e pasionat de ceva, luptă să se întâmple.

— Eu zic să o facem! Vreau să încep cu o aplicație, un serviciu de matrimoniale, dar nu ca un site ieftin de întâlniri. Vreau să fie prestigios. Cu abonamente pentru mai multe niveluri, cu statut de VIP și servicii pe care oamenii chiar și le doresc. Apoi, pe parcurs, mă gândesc la un club pe bune.

— La un club de noapte?

„Te rog, să spui că nu!” Nu cred că am energia să mă ocup de un alt club de noapte insipid.

— Mă refer la un club de sex, Garrett. Exclusivist. La un loc în care oamenii să-și poată îndeplini cele mai extravagante dorințe. Fără să fie judecați, fără rușine.

„La naiba, da!” Mă îndrept în pat și mă uit împrejur la apartamentul dezordonat.

— Ce vrei să fac?

— Te pricepi la oameni, Garrett. Trebuie să fii imaginea companiei și vreau să-mi spui toate ideile tale. Știu că mă pot baza pe tine.

— Bine, accept!

— Bun!

Sar din pat, îmi las telefonul pe difuzor în timp ce-mi fac o cafea și mă pregătesc pentru ziua de azi. Emerson îmi împărtășește niște idei, iar eu i le zic pe ale mele. Neliniștea, teama că nu sunt destul de bun încât să reușesc îmi sâcâie conștiința, dar sunt prea entuziasmat ca să le las să mă oprească.

Emerson Grant are încredere în mine, iar eu nu am de gând să-l dezamăgesc. Ceea ce înseamnă că nu pot să țin cont de îndoieli. Nu le pot lăsa să mă controleze. O să fie extraordinar! Clubul nostru o să fie extraordinar. Trebuie să fie.

— Hei, Emerson! spun eu, înainte să închid.

— Da?

— Mulțumesc! îi zic, sperând să nu par prea siropos sau jalnic.

— Nu trebuie să-mi mulțumești, Garrett. A fost ideea ta.

Poate că e adevărat, dar de motivația și hotărârea lui aveam nevoie. Așa cum spuneam, ultimii ani n-au fost grozavi și m-am săturat să-mi meargă totul prost. Nu cred că el o să înțeleagă vreodată cât de mult înseamnă compania asta pentru mine.

Deoarece Salacious Players Club mi-a salvat viața.

Partea 1

CASA DE LÂNGĂ LAC

REGULA #1: Nu verifica mesajele primite de la mama ta în clubul de sex.

Garrett

Sunt doar trei lucruri pe care le iau în serios: alergatul, un costum bine croit și sexul.

Pe ultimul *sunt nevoit* să-l iau în serios: este slujba mea. *Nu să fac sex*, evident, ci să știu totul despre asta ca să organizez o experiență plăcută și excitantă atât pentru cei care fac sex, cât și pentru cei care vor să îi privească pe alții cum și-o trag. Trebuie să știu toate detaliile care îi incită, care îi fac să se simtă în siguranță și să îi determine să revină. Limita periculoasă dintre excitant și ciudat. Să fac întâlnirile plăcute și pentru bărbați, și *pentru femei*.

Să fiu un expert în tot ceea ce intră și ce iese, dacă pot spune așa.

Și-n clipa de față, mă uit la perechea minunată din camera șapte, care face totul perfect. Femeia este încătușată de pat, lumina slabă și roșie scaldându-i pielea bronzată, în timp ce bărbatul din spatele ei se împinge

în ea cu un ritm ideal, ca să o facă să se dezlănțuie. Unghiul este sublim, dar îmi notez în minte să trag patul spre dreapta cu încă zece grade, astfel încât spectatorii să-i poată vedea mai bine chipul. Crezi sau nu, asta vor oamenii să vadă, de fapt... Chipul ei. Cum se oglindește nevoia sau pofta în expresia ei ușor îndurerată și lascivă.

Am făcut o alegere bună când i-am invitat din nou pe cei doi. I-am mai văzut în urmă cu câteva săptămâni și a fost ideea mea să motivez cuplurile care adunau mulțimi să închirieze din nou camera voaiorilor. O mică reducere la abonament, câteva avantaje pentru statutul de VIP și, în schimb, le ofer timp împreună într-o cameră cu lumină roșiatică unde, pentru o oră, ea poate să se simtă ca o prostituată de lux care vinde plăceri, iar el poate fi cel care licitează cel mai mult.

Spectacolul celor doi a fost excitant. El a venit îmbrăcat cu un costum de firmă și i-a aruncat un zâmbet diabolic, în timp ce ea a încercat să pară neafectată. A fost impresionant, iar mulțimea i-a admirat. Pe deplin.

Ei bine, mulțime e un cuvânt cam exagerat. Sunt doar câțiva oameni. Draperia este trasă în zona de vizionare, oferind intimitate micului grup care s-a adunat acolo. Nu putem lăsa o gloată să intre în sala voaiorilor; strică experiența dacă încerci să observi un moment intim în compania a încă o sută de oameni care încearcă la rândul lor să experimenteze ceva în privat. La urma urmei, ne aflăm într-un loc stilat. Nu pot să permit ca o hoardă de bărbați excitați să și-o frece în mulțime ca și când s-ar afla în camera soioasă din spate a unui magazin cu filme pornografice.

Aici intervin eu: știu exact ce să reglementez și cum să las să se desfășoare momentele, astfel încât nimic să nu scape de sub control. Trebuie să pară natural, chiar dacă în secret controlez totul din spatele scenei.

Până acum, seara a decurs bine. O femeie privește singură lângă fereastră, mușcându-și buza când o vede pe cea din pat că are orgasm *din nou*. Doi care formează un cuplu stau atât de aproape unul de celălalt, încât nu-mi dau seama dacă mâna ei este în pantalonii lui, dacă el și-a băgat mâna pe sub fusta ei scurtă, sau ambele, iar asta înseamnă că e destul de întuneric. Totuși, aș putea cere ca lumina roșie să fie mai puțin intensă... Aparent, se răsfârâge prea puternic din metalul din cameră și distrage atenția.

Una peste alta, energia este perfectă.

Telefonul îmi bâzâie în buzunar, dar nu-l scot imediat; este împotriva regulilor să răspund la telefon aici sau în orice zonă privată a clubului, chiar dacă eu sunt unul dintre proprietari.

Oricum, cuplul din încăperea cu lumină roșie își termină treaba, așa că mă strecor fără zgomot din sala voaiorilor, pe ușa privată de serviciu, și mă îndrept spre birou. De îndată ce ajung în siguranță în holul bine luminat al angajaților, îmi scot telefonul.

Ai primit un mesaj nou de la mama, citesc eu notificarea.

Oh, încântător! Un mesaj de la mama după ce i-am urmărit pe unii trăgându-și-o ca păgânii. Sunt dispus să pun pariu pe testiculul meu stâng că mă invită încă o dată să merg cu ea și tatăl meu vitreg la casa de lângă lac.

Ar trebui să vii și tu. Vremea este frumoasă săptămâna asta.

Ha! Aveam dreptate.

În fiecare an, ea și tatăl meu vitreg stau în casa lor de lângă lac, aflată la o distanță de trei ore, și mereu mă invită să-i însoțesc. Dacă nu ar veni și fiica lui răzgâiată